

Wiadomości krajowe.

Z *Wiadnia d. 16. Lipca.* — Ze wszystkich części Państwa nadchodzi najpomyślniejsze wiadomości o błogiem stanie zasiewów, i o plęności zaczętego już zbioru żyta. Nie mniej rażającymi są szesypy winne, a liczba winogron na gąsziach po wielu miejscach jest tak wielką, że je podpierać muszą.

Wiadomości zagraniczne.

Wielka Brytania i Irlandya.

Dnia 29. Czerwca zaszyły w Londynie bardzo burzliwe sceny podczas wyborów Westminsterskich, zakończyły się one dopiero koło godz. awszey po północy i to na tem, że z 50 osób uwięziono. Względem rozmaitych zdrożności popełnianych w różnych domach, nie zgadzają się między sobą doniesienia, wszystkie iednak brzmią iednomyslnie co do głównego wypadku. Koło południa zgromadziło się 30 do 40 przyjaciół P. Murr. Maxwella, chcących przez miasto przeprowadzić wóz nakształt okrętu, na którym stali maytki obrani we wstążki pomarańczowe. (kolor Kapitana). Wóz ten zaprowadzony bydz miał aż do widowni wyborowej; lecz stronnicy P. Franc. Burdetta zbiegli się równie natychmiast, i odpedzili stronników Maxwella; w tém ścigali Burdettyści ów wóz, wystąpili na niego, pogruchotali go, i kawałki okrętu zaniesli z tryumfem znowu do Coventgarden. Zwycięzców powitało powszechnym oklaskiem niezliczone mnóstwo ludzi, czekających końca czyli skutku kreskowania. Po skończonym kreskowaniu, uderzyli Burdettyści na oberzę Richardsona, gdzie powytłukano okna wychodzące z Izby obroconey na posiedzenia wydziału trzymającego za stronę Kapitana, P. Murraya Maxella. Daley przyszło do tak wielkich zdrożności, że Władze musiały wezwać wojskowsó do pomocy, iakoż ieden oddział gwardyi konney mając na czelo Rotmistrza, wyruszył przed oberzę i na targowice. Pospólstwo żyło na wszystkie sposoby tych żołnierzy i drażniło ich; kazać odczytać rządową przymuszoną była, kazać odczytać ustawę o buncie (Riot-Act), a pospólstwu

rozkazać, aby się natychmiast rozeszło. P. N. Conant Urzędnik policyyny zasiadł w iedney izbie oberzy i kazał mnóstwo osob poaresztowanych stawic przed sobą. Ci burzyciele spokojność rozohodzili się powoli, i zostało ieszcze kilka tylko kup poiedynczych, które się równie wkrótce rozprosziły.

Dnia następującego to iest 30go Czerwca, odprowiało się kreskowanie w spokojności. O godz. 2giey, był taki stan głosowania: Romilly miał 4224; Burdett 4059; Maxwell 3784; a Hunt 76 głosów.

Gazeta Londyńska Kurjer z d. 30. Czerwca czyni następujące uwagi nad powyższemi wypadkami: „Przyszedł nakoniec požądany dzień dla wolnych i niepodległych mężów, iako też dla szanownych głosujących za P. Fr. Burdettem; gorzałka, piwo, tiutón i pieniądze skutkowały należycie, powietrzehrąg w Coventgarden, napełniony był dziś przez cały dzień wyziewami smrodliwemi. Odważamy się ieszcze ostatnie zrobić doświadczenie, i upomnieć szanownych mieszkańcow Westminsteżskich, aby mając władzę w rękach, mieli równie w sercach swoich miłość oyczyny: Dzielne i odważne kreskowanie może w iednym dniu dzwignąć P. Murraya Maxwella na to samo miejsce, które mu przynależy, a tryumf iego będzie oraz tryumfem prawości nad dwiema między sobą już poróżnionemi fakcyami. Gwałtowne sceny, które wczorayszego wieczora przymusiły zwierzchnóść do sprowadzenia wojskowsóci, dowodzą w rzeczy samey, iakiami zasadami powodnie się tak zwane stronnictwo Ludu. Rozruch i skrytobóystwo, są to środkami iego, których używa dla usunięcia osob stojących mu na zawadzie; na udowodnienie czego niepotrzebujemy więcey, iak tylko przytoczyć zbrodniczy zamach wymierzony na P. Murraya Maxwella. Chcieli zamordować tego, o którym nie mieli nadziei, aby go można przekupic. Nie będzie można temu dać wiary, aby w krain, iakimi iest Anglia, w stolicy Państwa, siedzibie Rządu, i w środkowym punkcie, wydoskonalania wszelkich sztuk, umiejętności i literatury, ludzie dobrze myślący, tyranizowanymi byli od pragnącego krwi pospólstwa, drażnionego przez bantowniczych mówców, i podniecających ogień bawgraczów! Dozwólcie,

dla własnej sławy naszej z
walkę. Cała Europa zwróciła
w teraźniejszej chwili. Coż
mogli o patriotyzmie naszym,
drości, przywydarzających się tak
odwołujemy się w tej chwili do samy
raczów Westminsterkich, i do każdego
w szczególności, aby się wszyscy starali jednomyślnie,
dobrą sprawę wyprowadzić w zwycięztwie z tej walki,
i byli dla reszty Anglii dobrym przykładem,
która pewnie ma za cel, oprzeć się całą siłą
planom tych niegodziwców.“

Mowcę Hunta spotkał d. 28. Czerwca,
wielce niemiły przypadek. Obwiniał ón był nieia-
kiego P. Cleary będącego Agentem P. Fr. Burdetta,
iako by napisał do niego (Hunta) list, w którym
mówił: „że patriotci, których w Derby skazano
na śmierć i powieszono, zasłużyli na los takowy,
i że ón sam (Cleary) w niedostku karta, byłby ich
własnymi rękami wieształ.“ P. Cleary wyzwał
Hunta, aby się z nim bił, dla dania mu zadosyuczynienia,
za tak podłe spotwarzenie przyjaciela Ludu.
Hunt uchylał się od pojedynku pod pozorem,
„że się nie chce mierzyć z żadnym namięnym
towarzyszem Burdetta.“ P. Cleary porwał go
przeto za piersi na widowni wyborowej,
i pośród mnóstwa obelg i szkalowań żądał,
aby albo ten list pokazał, albo się z nim bił.
Hunt przysięgał, że list ten pokaże,
atoli żądał czasu, do pisania o to na wieś,
gdzie się ten list miał znajdować! Mnóstwo
Ludu wołało razem: „tchurzył nikczemnik!
potwarca patriotów!“ towarzysze Huntę
krzyčili przeciwie ze swojej strony; a
ludzie uczęściwi nie mieli już dawno tak
wesotego widowiska, oglądać kupę Demagogów
wyzwiających się nawzajem, a nie mających
najmniejszej ochoty bicia się do prawdy.
P. Cleary przysięgał, że P. Franc. Burdett
nie opłaca go, i że jedynie z przywiązania,
do osoby szanownego Baronetta, sprawuje
interessa jego! Magno perpulsus amore.

Dnia następującego ponowiła się scena
daleko komiczniej. Cleary znalazł koncept
tego listu, a Hunt nie wiedział zupełnie,
iakoż minę przybrać miał podczas, gdy
Cleary list odczytywał. Ze wszech stron
przeto miatali na niego lżywe i najgorzej
poniżające go słowa; ażci nakoniec
wystąpił w postaci człowieka, gotowego
kutakować się, i każdego wyzywał na
kutaki — w tem występie ze zgro-
madzonego Ludu — rybiarka, i przy-
ymie ów pojedynkę; lecz mówca usuwa się,
i kryje się cichaczem w tyle zgro-
madzonej garstki swoich przyjaciół.

opisuje porządek i drogę którą
abywała się ta uroczystość. Naprzód,
szedł Obieracz na koniu z białą chorąg-
wią na znak czystości wyborów; potem
dwóch trębaczów, dwóch iezdeów, i inna
znowu chorągiew z napisem: „Wilson i zwycięztwo!“
potem więcej chorągwi z godłami,
dalej dwudziestu trzech obieraczów piechotą,
kapella, śpiewy, wydziały pieszo i konno,
powóz czworny, i znowu kapella. Na końcu
P. Robert Wilson w powozie o sześciu zaprzę-
żonych koniach najbogaciej ubranych; po-
czem następowali postyliiony, kapella i chorąg-
wie. Obieracze na koniach kończyli orszak.

Francya.

Jenerał-Porucznik Hrabia Marescol,
mianowany został Prezesem Kommissyi wyzna-
czonej od Króla, koncem pogodzenia Francuz-
kiego systematu obrony z nowymi granicami
Francyi.

Jenerał De Jean, obięty rozporządzeniem
z dnia 24go Lipca 1815, otrzymał od Króla
pozwolenie wrócenia do Francyi, i znajduje
się już w Paryżu przy rodzinie wywoje.

P. Fievée odwołał się od wyroku Sądu
Królewskiego, do Sądu kassacyynego.

P. Tartarain autor pismo pod tytułem
„Oyciec Michał“ (Père Michel), i księgarz
Plancher nakładca pisma: „Kuryer pokojowy“
(Courier des Chambres) obadwa skazani
niedawno na karę więzienia, stawili się
dobrowolnie w więzieniu u S. Pelagii.

Od początku miesiąca Lipca wychodzi
w Paryżu nowy dziennik pod tytułem: „Kronika
religyya“ (Chronique religieuse.)

Przygotowują teraz materyały do wielkiego
dzieła literackiego; mają albowiem wydać
drukami nową edycję encyklopedyi, czyli pow-
szecznego słownika kunsztów, wiadomości i
rzemioł, według Diderota i Dalemberta.
Wszystko ma być w tej nowej edycyi przero-
bionem i zubożonem przez to, co nowo od-
krytem zostało, i w czem postąpiono po dziś
dzień, co do wszystkich gałęzi drzewa ency-
klopedycznego począwszy od czasu pierwszy-
iego edycyi. Zostanie się porządek alfabetycz-
ny, format będzie w wielkiej oktawie, a pro-
spekt wywdzie niezadługo.

Niemcy.

Zdanie sprawy P. Berga, Posła na Sey-
mie Niemieckim, względem przedrukowy-
wania książek.

dając opiekę dziełom uczonym potępiło przedrukowywanie w księdze ustaw karnych, iak dalece przy tém zachodzi kradzież lub oszukaństwo; nadto zaś zachowało sobie wymiar kary i wynagrodzenia szkody, według osnowy przywilejów drukarskich, albo w ich niedostatku, według przepisów Kodexu policyynego. W tey mierze rozporządza Bawarska księga ustaw karnych w artykule 397 części pierwszej, co następuje: „Jakiem sposobem własność dzieł uczonych bierze się pod szczególniejszą opiekę prawa, o tem dokładniejsze przepisy zawierają się w księdze ustaw cywilnych; kto zaś dopuszcza się nadwężenia prawa przez kradzież lub oszukaństwo, ma skazanym być na karę tey zbrodni lub przestępstwa. Kto dzieło uczone lub kunsztowe bez zezwolenia autora, iego następców lub innych, którzy praw autora nabyli, przez rozmnażanie drukiem lub innym sposobem w Publiczności rozgłasza, nie przerobiwszy ie na kształt właściwy, ten oprócz wynagrodzenia szkody, karnym będzie według przepisów zawartych w przywilejach drukarskich, albo w ich niedostatku według przepisów o karach policyynych.“ Jest to zaiste rzeczą interessującą, dowiedzieć się o pobudkach tey ustawy. Wydane w Monachium uwagi nad księgą ustaw karnych Królestwa Bawarskiego, postawiły mnie w stanie do udzielenia tu tych p budek. W uwadze nad artykułem wyżej przytoczonym zawiera się co następuje: „Rząd powinien dawać opiekę wszelkiej gałęzi zarobkowej, wszelkiej własności, wszelkiemu kapitałowi i przychodowi z niego. Własność więc dzieł jenialnych tylko tak dalece jest przedmiotem prawodawstwa zewnętrznego, iak dalece płody ducha przynoszą autorowi zyski z iego prac jenialnych. To rozumie się o wszystkich płodach ducha, w całym zakresie wiadomości i wynalazków ludzkich bez różnicy. Dzieło autora pisma, o iakowym przedmiocie naukowym, dzieło kunsztmistrza w Kraiu sztuk kształcących, wynalezienie maszyny lub składu w technicznym polu rzemiosł, fabryk, lub rolnictwa, wszystko to objęte jest tą samą zasadą. Myśl autora pisma, szczęśliwe natchnienie poety lub muzyka, wynalezienie maszyny pożyteczney przed ogłoszeniem, jest własnością ducha wynalazcy swojego; po ogłoszeniu zaś nie można sobie żadney w tém dalszey wystawić własności, tylko iak dalece wynalazca z samegoż ogłoszenia korzysta iako środka do odniesienia prawnych zysków z darów swojego ducha. Tylko bezprawne odjęcie tego prawnego zysku, jest przeto nadwężeniem prawa własności, a iako takowe,

Przez chemicz- wolone dociekania iakie mieszania farb w celach pożytecznych, a z docieczono. Nie jest to wcale wdzieraniem się w prawa własności pierwszego wynalazcy, równie iak gdyby kto po dziele sztuki Rafaela, doświadczał sztuki swojej własney. Względy polityczne mogą w tey mierze czynić wyjątek w Państwach, gdzie dla wspierania nowych wynalazków i dla ożywienia przemysłu, wynalazcom udziela się wyjątkowy przywilej na produkcję pewnych fabrykatów i na czas oznaczony, którego przywileju nadwężenie według osnowy iego karze podpadną iednakowoż według widoków podanych w §fie 8ym wstępu tudzież w §fie 3cim uwag nad artykułem 2gim, tylko za wykroczenie policyyne uważać należy. Toż samo rozumie się o dziełach ducha, które Publiczności udzielają się drukiem lub innym sposobem, aby przez sprzedaż exemplarzy odnieść niejakie zyski z tożonych sił ducha. Pisma, ryciny, dzieła muzyczne i t. p. używają praw równych. Ale nie każde nadwężenie prawa własności jest zbrodnią lub wykroczeniem; i dla tego też 1.) w księdze ustaw karnych, własność i prawo zyskowania z płodów ducha w ogólności uznano wprawdzie, iednakowoż dokładniejsze oznaczenie teyże własności i prawa, tudzież prawne ich skutki, osobliwie co się tyce wynagrodzenia szkody, księdze ustaw cywilnych zostawiono. 2.) Co się tyce przedrukowywania dzieł kunsztowych lub naukowych (przedrukowywania książek) w szczególności, zawarowano oprócz wynagrodzenia szkody, także i karę według osnowy przywilejów drukarskich i księgi ustaw karnych na wykroczenia policyyne. 3.) Tenże sam warunek rozciąga się na inne wynalazki obdarzone przywilejem Królewskim. 4.) Tylko (iak dalece przy tém zachodzi kradzież lub oszukaństwo) mogło i musiało nadwężenie prawa własności do dzieł ducha podciągnięciem bydz pod księgę ustaw karnych, żąd przeto takowe nadwężenie w skutku przepisów księgi drugiej i trzeciej, według okoliczności iako zbrodnią lub iako występek uważać i karać należy. Tym sposobem kilka artykułów projektu (art. 334 do 343), które traktowały obszernie o tym przedmiocie, zwrócono do zasad prostych, objętych artykułem niniejszym. W skutku więc tego nadwężenia praw pomieniowanych, naówczas tylko są zbrodnią lub wykroczeniem, jeżeli przy tém dopuszczono się kradzieży lub oszustwa. Pożyteczną jest rzeczą objaśnić te oznaczenia przez niektóre przykłady. Kto autorowi rękopism skradnie i z takowego czyni użytek w publiczności

sci, albo, kto pr
nabędzie recepty 12.
na korzyść swoją 210
ten podpada karze iak
Kto sobie bezprawnie p...
nego kupca lub fabrykantu, kto swoje towar
i fabrykaty naznacza cechą innego fabrykanta,
ten fałszywe czyni na swoją albo na szkodę
innego udaje za prawdziwe; a zatem według
artykułu 256 jest oszustem; oszukuje albowiem
kupującego, który zawierając znakom kupie
rzeczy, iakich kupować nie chciał; w przed
miotach zaś handlu publicznego, oszukuje Pu
bliczność i uszkadza fabrykanta, którego od
byt zmniejsza przez znaki naśladowane. O
wewnętrznej wartości towaru puszczonego w
obieg pod fałszywem nazwiskiem, znakiem,
lub firmą, idzie tak mało, iak o wewnętrzną
wartość fałszywej monety, (art. 341.) gdzie
główny punkt oszustwa polega nie w materyi
lecz raczej w kształcie. Według tych samych
zasad można rozstrzygnąć, iak dalece prze
drukowywanie książek karać należy iako
oszustwo, lub tylko policyjny. Jeżeli prze
drukowycz przywłaszcza sobie imię nakład
cy, tedy fałszywe czyni udaje za prawdziwe,
nadużywa bezprawnie cudzego imienia i cu
dzej firmy handlowey na korzyść swoją, albo
na cudzą szkodę, a zatem jest oszustem, nie
wchodząc w to, iakiem jest przedrukowanie,
iaka jest cena iego, i pod iakiem pozorem
przedrukowanie wychodzi. Kto zaś bez wymienienia
nazwiska nakładcy, czyli to pod fir
mą swoją własną, czyli też bez wymienienia
nakładcy przedrukowuje książkę, ten popełnia
przedrukowanie proste bez oszukaństwa, i na
leży go sądzić tak tylko iak przepisuje §. 3ci
artykułu niniejszego. Wszystko to rozumie
się o płodach ducha i fabrykatach, bez ogra
niczenia. Względem zaś płodów i fabrykatów
zagranicznych, zachodzą różne wyjątki częścią
dla ekonomiki Stanu. Ze się nie wymierzają
kary przepisane przywilejami Państw zagranicz
nych łatwo pojąć, ponieważ prawo nadawania
takich przywilejów i skutek onychże okreso
ne są granicami Państwa nadającego. Podob
niez nie podpada karze przedrukowywanie
dzieł wychodzących w Państwie, które sprzyja
przedrukowywaniu książek. Inne ograniczenia
wspierające się na stosunkach ekonomiki kra
jowey albo na stosunkach handlowych, zawi
sły od tyłu względów i okoliczności, że ich
osądzenie mądrej rozwadze Władz zostawić
należy. Nie wyszedł jeszcze kodex o karach
policyjnych w Królestwie Bawarskiem, a wzglę
dem przedrukowywania nie ma obecnie in
nych przepisów prawnych nad te, które się
zawierają w księdze ustaw karnych. Tymcza
sem artykuł 397. teyż księgi, zawsze tak tło

, że drukowywanie już naprzd
nie się ... czynność podpadająca karze
policyjney, a zatem, że Policyja upoważniona
jest do postępowania tymczasem arbitralnie prze
ciwko przedrukiwaczom, dopóki przysła księ
ga ustaw policyjnych tegoż postępowania do
kładnie nie przepisze. Tych zasad trzymano
się też w zachodzących przypadkach, a w mie
siącu Lutym r. b. na zaskarżenie iednego księ
garza zagranicznego o sprzedawanie exempla
rzy przedrukowanych wypadł reskrypt Królew
ski osnowy następującej: „Luboć w Państwie
Naszem nie ma dotychczas wyraźnego zakazu
przedrukowywania książek, iednakowoż należy
takowe według przepisów artykułu 397go
części I szey Naszey księgi ustaw karnych, u
ważać iako czynność niepozwoloną i bary
godną, a każde uczestnictwo Poddanych Na
szych w takowych bezprawnych nadwęża
niach cudzey własności, podpada zatem ukar
aniu.“ Według wiadomości, których zasię
gnąłem, ma w Bawaryi wyszść wkrótce do
kładny przepis policyjny względem przedru
kowania książek.

(Dokończenie nastąpi.)

Szwecya. i Norwegia.

Od roku 1811 nie wolno było zagranicz
nym osobom podróżnym wchodzić do Szwec
cyi i Norwegii nie otrzymawszy na to po
zwolenia Królewskiego. Teraz wydano jeszcze
rozporządzenie, że także i rzemieślnicy cu
dzoziemscy po wybadaniu ich w najbliższem
mieyscu granicznym, czekali na pozwolenie
Królewskie do podróży w głąb Kraju, tudzież
że w ogółności każdy cudzoziemiec ma opa
trzyć się także i paszportem od Szwedzkiego
Posła, Konzula lub Ajenta, zmaydnącego się
w mieyscu zamieszkania iego. To rozporzą
dzenie ma otrzymać moc po upłynieniu trzech
miesiący od dnia ogłoszenia.

Okręty Amerykańskie zabierają teraz w
Gothenburgu wielką ilość żelaza.

Przyjechali do Lwowa dnia 21go Lipca.

W. Alexandrowicz, z Polki. — JW. Cettner
Eugeniusz, z Swierza. — P. Kroiński nauczyciel
sztuki rysowania, i W. Rudziński Antoni, z Rossyi.

Wyjechali ze Lwowa dnia 21go Lipca.

JW. Csaky Hrabia, do Węgier. — JW. Czo
snowski Hrabia, do Lubienia. — JW. Humncki Sta
nislaw Hrabia, do Przemyslu. — W. Jablonowski,
do Lubienia. — JW. Rejowa Hrabina, do Tarnowa.